

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget

ERHVERVS MINISTEREN

9. november 2017

Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 6 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 27. oktober 2017 på udvalgets vegne af Morten Bødskov (S).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 27. oktober 2017 fra Danske Medier, jf. L 6 – bilag 4.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Danske Medier anfører i henvendelsen af 27. oktober 2017,

- 1) at der bør opstilles klare retningslinjer for, hvornår den foreslåede ”stop-the-clock”-ordning kan tages i brug i fusionssager,
- 2) at det bør præciseres, hvilke tilfælde der kan betragtes som ”ekstraordinære”,
- 3) at en beslutning om yderligere oplysninger bør kunne påklages til Konkurrenceankenævnet eller andet klageorgan, og
- 4) at det – set i relation til forslaget om ændrede bagatelregler – er nødvendigt, at markedsdefinitionerne løbende tages op til revision, således at markedsafgrænsningerne afspejler det reelle og aktuelle marked; særligt for mediebranchen er der efter praksis tale om snævert afgrænsede markeder.

Ad 1-2) Afbrydelse af fristerne i fusionssager

Hvad angår lovforslagets § 1, nr. 6, om at indføre mulighed for, at fristerne i fusionssager kan afbrydes ekstraordinært (”stop-the-clock”), skal det ses i lyset af den gældende bestemmelse, hvorefter en anmeldt fusion betragtes som automatisk godkendt, hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke har truffet afgørelse i sagen inden for lovens frister. Der har ved administrationen af den gældende lov forekommet tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har haft behov for yderligere oplysninger end dem, der er fremgået af fusionsanmeldelsen. En afgørelse om godkendelse, herunder en automatisk godkendelse, af eller forbud mod en fusion, kan ikke gøres om. Da det er vigtigt, at der træffes afgørelse om fusioner på et tilstrækkeligt grundlag, foreslås det at fristerne ekstraordinært kan afbrydes. Dette er i øvrigt på linje med Europa-Kommissionens regler for behandling af fusioner.

Selve ordlyden af lovforslaget er, at der skal være tale om, at fristerne afbrydes ”ekstraordinært”. Heri ligger, at der er tale om en afvigelse fra

de almindelige regler, hvorefter anmeldte fusioner skal behandles efter de givne frister. Det er endvidere kvalificeret i selve lovteksten, at der skal være tale om omstændigheder, som kan tilskrives en af de virksomheder, der deltager i fusionen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan altså ikke bruge bestemmelsen til at skaffe sig mere sagsbehandlingstid, hvis styrelsen allerede ligger inde med de nødvendige oplysninger. Bestemmelsen retter sig alene mod de situationer, hvor styrelsen ikke har de nødvendige oplysninger til at kunne træffe en afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, og når dette skyldes omstændigheder, der kan tilskrives de fusionerende virksomheder.

Ekstraordinære tilfælde kan være tilfælde, hvor der er behov for, at fusionsdeltagerne kommer med yderligere oplysninger som opfølgning på oplysninger fra andre aktører på markedet, eller det kan være tilfælde, hvor fusionsdeltagerne – noget tid efter anmeldelsen af fusionen – afgiver tilsagn. Det kan fx være tilsagn om frasalg af en virksomhed. Hvad angår tilsagn, skal man huske på, at en fusionsanmeldelse normalt ikke indeholder oplysninger om tilsagn. Nødvendigheden af tilsagn bliver ofte først klar for fusionsdeltagerne et stykke inde i behandlingen af en anmeldt fusion, og bl.a. i det tilfælde kan der være behov for yderligere oplysninger end de oplysninger, som er indeholdt i anmeldelsen.

På den baggrund mener jeg, at det er tilstrækkeligt angivet i lovforslaget og bemærkningerne hertil, hvornår fusionsfristerne ekstraordinært kan afbrydes.

Ad 3) Klage over beslutning om yderligere oplysninger

Generelt gælder det efter den gældende lov, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beslutning om at stille krav om oplysninger kan efterprøves af domstolene, men ikke af Konkurrenceankenævnet. Det skyldes, at der ikke er tale om en afgørelse, men om en såkaldt procesledende beslutning, som træffes som led i behandlingen af en sag, der typisk munder ud i en afgørelse. Dette fremgår af bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 6. Konkurrenceankenævnets kompetence efter den gældende lov vedrører afgørelser – og ikke beslutninger – truffet efter nærmere angivne bestemmelser i loven, og jeg ser ikke nogen grund til at ændre på denne generelle ordning.

Ad 4) Markedsafgrænsning

Lovforslagets § 1, nr. 1, fastsætter nye bagatelregler i konkurrencelovens § 7. De foreslåede bagatelregler er baseret på markedsandele, hvorfor afgrænsning af markedet er relevant. § 5 a i den gældende lov angiver, hvorledes det relevante marked skal afgrænses. Det skal ske efter de samme retningslinjer, som Europa-Kommissionen anvender. Hvad der

udgør det relevante marked, og om dette skal afgrænses snævert eller bredt, beror på de helt konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har over for mig oplyst, at markedsafgrænsningen bl.a. baserer sig på en lang række oplysninger om markedet og om aktuel markedsadfærd, som styrelsen indhenter fra markedsaktører, herunder konkurrenter, samt forbrugere. På baggrund af disse undersøgelser og informationer, praksis fra Europa-Kommissionen og andre relevante EU-konkurrencemyndigheder fastlægger Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen herefter i den konkrete sag det relevante marked. Der tages derfor løbende og i hver enkelt sag stilling til, om der er forhold i markedet, der har udviklet sig siden en eventuel forudgående sag. Dette gælder også for sager, der vedrører mediebranchen. Spørgsmål om digitalisering indgår – når det er relevant – i styrelsens overvejelser i forbindelse med markedsafgrænsninger.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen